

РЕШЕНИЕ

№ 4874

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4168** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. С. Г. от [населено място], срещу Решение № Ж – 207/19.03.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11-Н-00-15/07.08.2020 г. от К. Г. срещу [фирма] (с правоприменник [фирма]).

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Счита, че средството за търговско измерване (СТИ) е монтирано в чужд имот, което е нарушение на Закона за енергетиката (ЗЕ). Излага доводи, че неправилно органът е прел, че е отпаднал правния интерес на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Ч. Разпределение България“ АД (с правоприменник [фирма]), редовно уведомено, не изпраща представител и не изразява становище по

същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Близо две години [фирма] не е удовлетворило желанието на Г. да монтира СТИ за горепосочения обект на границата на имота. Г. е подал жалба в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 е изпратена на 04.09.2020 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Становището на енергийното дружество и документи по преписката са получени в КЕВР на 18.09.2020 г. и 18.02.2021 г.

В становището си [фирма] твърди, че СТИ, измерващо консумираната електрическа енергия на обект, находящ се на [улица], [населено място], с аб. № [ЕГН], е изнесено от горепосочения имот на 30.10.2018 г. във връзка с извършване на реконструкция на мрежата, като същото е монтирано в електромерно табло до имотната граница.

По отношение местоположението на СТИ по аб. № [ЕГН], през 2019 г., разпределителното дружество е предприело действия по монтаж на нов стълб с електромерно табло на имотната граница.

С писмо от 18.02.2021 г. електроразпределителното дружество е уведомило КЕВР, че във връзка с предприетите действия, на 04.02.2021 г. е монтирало електромерно табло на границата на имота, което е видно от приложения снимков материал.

На 19.03.2021 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието Решение № Ж – 207/19.03.2021 г на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11-Н-00-15/07.08.2020 г. от К. Г. срещу [фирма] (с правопреемник [фирма]).

По делото е изслушана и приета без възражения от страните Съдебно-техническа експертиза (СТЕ), според заключението на която електрическият стълб е монтиран в съседния имот на разстояние на 1.50 от границата между двата имота.

Административен съд София-град, III отделение, 60-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ регулаторният орган разглежда жалби на потребители срещу лицензианти във връзка с изпълнение на лицензионната дейност. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден в Наредба № 3/2013 г., като в чл. 142, ал. 1, т. 1 е посочено, че комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Процедурата по произнасяне по жалбите е уредена в горепосочената Наредба, чл. 142 - 149 - посочено е, че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, след което се изготвят доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, след което докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени - изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Съгласно лицензионните задължения на „Ч. Разпределение България“ - АД, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката, Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за устройство на територията.

Обектът – находящ се на [улица], [населено място], с аб. № [ЕГН]“, е присъединен по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. С нормите на чл. 29, ал. 5, 6 и ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са определени местата за монтиране на електромерните табла - до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа (ал. 5), в жилищни сгради, етажна собственост на определено от него място в общите части на сградата (ал. 6) или фасадите на сградите на клиентите (ал. 7).

Съгласно чл. 120, ал. 3 от Закона за енергетиката, операторът на разпределителната електрическа мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, императивно разпорежда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г. следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента.

С оглед гореизложеното действащото законодателство е предоставило самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтаж на електромерните табла/средствата за търговско измерване. Задължително условие е същите да са до или на границата на имота на клиента.

В случая не се спори, че СТИ е монтирано на около 1.50 метра от границата на имота на жалбоподателя в чужд имот. Електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване – собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло, трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми, да попадат в имотните граници на обекта. В конкретния случай не е така, като кабелите от таблото преминават през 1.50 м. в чужд имот, съобразно установяванията от СТЕ.

В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Отделно от това съобразно чл. 32, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. е предвидено, че операторът на съответната мрежа е длъжен да осигурява на страната, която купува електрическа енергия, възможност за контрол на показанията на средствата за търговско измерване. Според чл. 662 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (Изм., ДВ, бр. 86 от 27.10.2017 г.) електромерът трябва да има показващо устройство - електромеханичен регистър или електронен дисплей. Когато е възможно, показващото устройство трябва да е видимо за потребителя и действащата в момента тарифа трябва да е показана (индикирана). В случаите на няколко стойности, представяни от единичен дисплей, трябва да е възможно показване на съдържанието на всички съответни памети. При изобразяване на паметта трябва да е възможно идентифицирането на всяка използвана тарифа. Съобразно 42, 46, 50, 51, 52 на Директива 2009/72/ЕО относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия (транспонирана в българското законодателство) може да се направи извод, че цялата промишленост, включително битовите клиенти, трябва да имат възможността да се ползват от високи нива на защита на потребителите, което включва сигурност на доставките и разумни тарифи, че потребителите следва да имат достъп до данните за тяхното потребление и свързаните с него цени и разходи за услугите, както и да имат правото да бъдат надлежно

информирани за своето потребление на енергия. Съобразено е, че мерките за защита на потребителите са прокламирани в Приложение № 1 към Директивата, че в чл. 1, б. "в", "з", "и" е наблегнато над задължението на държавите членки да осигурят възможността потребителите да получават прозрачна информация за приложимите цени и тарифи и за стандартните условия по отношение на достъпа до електроенергийни услуги и ползването им, да разполагат с данните за потреблението си и да са надлежно информирани за действителното потребление на електроенергия и разходите достатъчно често, за да могат да регулират своето потребление на електроенергия. От цитираната правна регламентация и фактическите установявания от страна на вещото лице, касаещи разположението на СТИ е налице възпрепятстване и на тези права от страна на К. Г..

От изложеното по-горе, решението на КЕВР следва да се отмени като неправилно и да се върне за ново разглеждане съобразно мотивите на съдебния акт. Лицето К. Г. безспорно има наличието на правен интерес, който не е отпаднал както неправилно е приел органа.

С оглед изхода на спора и направеното своевременно искане за присъждане на разноси на жалбоподателя следва да му бъдат присъдени разноси в размер на 410 лева (100 лева адвокатски хонорар, 300 лева депозит по СТЕ и 10 лева държавна такса).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. С. Г. от [населено място] № Ж – 207/19.03.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11-Н-00-15/07.08.2020 г. от К. Г. срещу [фирма] (с правоприменик [фирма]).

ВРЪЩА административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на К. С. Г. от [населено място] сумата в размер на 410 лв. (четирисотин и десет), представляваща

разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: